

فصل ۱ :

حداقل استانداردهای مشترک

در همه فصول

• چگونه از این فصل استفاده کنیم :

این فصل به جزئیات هشت استاندارد مربوط به “روش کار و مردم” می پردازد که رابطه ای مستقیم با هر کدام از بخش های تکنیکی دارند. این استانداردها عبارتند از:

(۱) مشارکت، (۲) ارزیابی اولیه، (۳) پاسخ، (۴) یافتن گروه هدف، (۵) پیش، (۶) ارزشیابی، (۷) دانش امدادگران ها و مسئولیت آنها، (۸) نظارت، مدیریت و حمایت از کارمندان. هر کدام از موارد فوق شامل بخش های ذیل می باشد:

• حداقل استاندارد:

همه این استانداردها در اصل کمی بوده و بیانگر حداقل سطحی است که باید به آن دست یافت.

• شاخص های کلیدی:

این شاخص ها “علائمی” هستند که نشان می دهند آیا استاندارد مورد نظر حاصل شده است یا خیر. این شاخص ها روشی برای اندازه گیری و درک تأثیرات، یا نتایج حاصل از یک برنامه و همچنین روند یا روش به کار رفته، می باشد. شاخص ها کمی یا کیفی هستند.

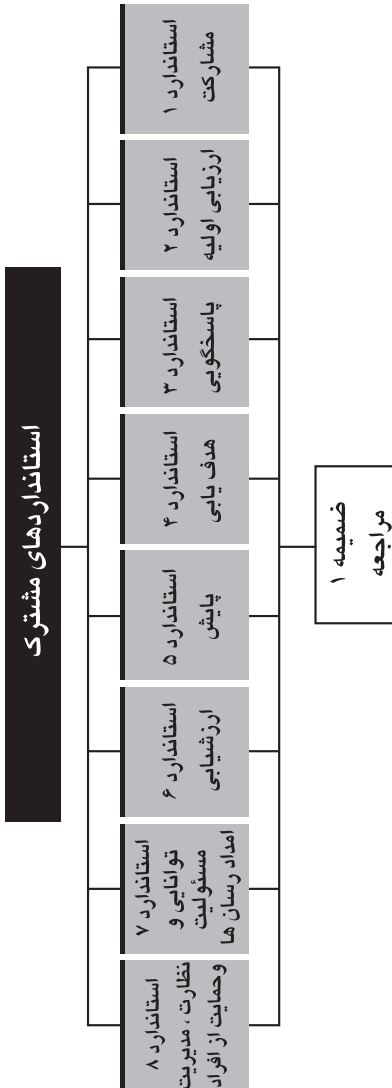
• نکات راهنما:

موارد راهنما شامل نکات خاصی هستند که باید در زمان به کارگیری هر کدام از استانداردها و شاخص ها در شرایط مختلف، هنگام راهنمایی برای برطرف نمودن مشکلات اجرایی و ارایه پیشنهاداتی در زمینه موضوعاتی که اولویت دارند، آنها را مد نظر قرار داد. این موارد همچنین شامل موضوعات بسیار مهمی در مورد استانداردها یا شاخص ها، بیان بحران ها و مباحث یا خلاهای موجود در اطلاعات جمع آوری شده، می باشد.

در ادامه این فصل، فهرست منابع وجود دارد که اطلاعاتی را در مورد مفاهیم فنی خاص و عمومی در ارتباط با استانداردها مورد اشاره قرار می دهد.

• فهرست مطالب

مقدمه	۲۴
۱. مشارکت	۲۸
۲. ارزیابی اولیه.....	۲۹
۳. پاسخ	۳۳
۴. یافتن گروه هدف.....	۳۵
۵. پایش.....	۳۷
۶. ارزشیابی.....	۳۹
۷. توانایی امدادرسان ها و مسئولیت آنها	۴۰
۸. نظارت، مدیریت و حمایت از کارمندان.....	۴۱
ضمیمه ۱: منابع.....	۴۳

مقدمه

این استانداردها در همه فصول این کتاب راهنما مشترک بوده و برای آنها قابل استفاده می باشد. با اجرای استانداردهای بیان شده در این کتاب، سازمان ها با اجرای استانداردهای مشترک باعث می شوند که استانداردهای بخش های تکنیکی نیز اجرا شوند.

ارتباط با مراجع قوانین بین المللی

هر انسانی حق دارد از زندگی پر منزلتی برخوردار باشد و انتظار دارد به حقوق انسانی او ارزش نهاده شود. سازمان های بشردوست وظیفه دارند کمک های خود را موازی با حقوق بشر برنامه ریزی کرده و حق مشارکت، امداد رسانی بدون تبعیض و حق دسترسی به اطلاعات را که در ساختار حقوق بشر بین المللی، قانون پناهندگی و بشردوستی بر آنها تأکید شده است، رعایت نمایند. بر اساس منشور بشردوستانه و آیین رفتاری صلیب سرخ جهانی و هلال احمر و سازمان های غیر دولتی در امدادرسانی به هنگام بحران، سازمان های بشردوست باید خود را در مقابل گروه هدف، مسئول و پاسخگو بدانند. استانداردهای مشترک مسئولیت سازمان ها و افراد را در زمان فعالیت های حمایتی و کمک رسانی بیان می کند.

اهمیت استانداردهای مشترک در همه فصول

برنامه هایی که به منظور کمک به جوامع آسیب دیده از بحران طراحی می شوند، باید بر اساس درک درستی از بافت آنها باشد. نیازسنجی اولیه، بحران و تأثیرات آن را بر روی جمعیت مورد هدف تحلیل می نماید. ظرفیت های موجود در بین افراد بحران زده و منابع موجود باید همزمان با بررسی نیازها و میزان آسیب دیدگی افراد و وجود هر گونه خلا در ارائه خدمات مهم، شناسایی شوند. هیچ کدام از بخش های این کتاب از بخش های دیگر، یا اقتصاد، سیاست و عوامل امنیتی، ساز و کارهای تطبیق و یا پیش بینی های توسعه ای انجام شده، مستثنی نیست. تحلیل علت و معلول بحران نیز بسیار مهم است. اگر مشکل درست شناسایی و درک نشود، در مراحل بعدی برای پاسخ گویی مناسب مشکلات دیگری بوجود می آید و یا پاسخگویی غیر ممکن می شود.

پاسخ‌گویی به چند عامل بستگی دارد که شامل ظرفیت سازمانی، مهارت‌ها، محدودیت‌های بودجه‌ای، آشنایی با منطقه یا شرایط و خطرات امنیتی کارمندان می‌باشد. استانداردهای پاسخ‌گویی که در اینجا به جزییات آنها پرداخته می‌شود به بررسی این مطلب می‌پردازند که "چه کسی، در چه زمانی، چه کاری انجام می‌دهد". هنگامی که پاسخ مناسب مشخص شد، باید ساز و کار گروه هدف تعیین گردد و این امر به سازمان کمک می‌کند تا بتواند بی‌طرفانه و بدون تبعیض و بر اساس نیازهای موجود به امداد رسانی بپردازد.

نظام‌های پایش کار باید طراحی شوند تا همواره روند پیشرفت را با اهداف کلی تعریف شده مقایسه نموده و ارتباط مستمر برنامه را با شرایط در حال تکامل بررسی نمایند. ارزیابی که ممکن است در طول یا پایان برنامه انجام شود، مؤثر بودن برنامه و درس‌های آموخته را برای بهبود برنامه‌های مشابه آینده تعیین می‌نماید.

کیفیت کمک‌های بشردوستانه به مهارت‌ها، توانایی‌ها، دانش و تعهد کارمندان و داوطلبانی بستگی دارد که در شرایط سخت و گاهی ناامن فعالیت می‌نمایند. مدیریت صحیح و نظارت دو عامل کلیدی برنامه‌های امداد رسانی محسوب می‌شوند و در کنار برنامه‌های ظرفیت‌سازی می‌توانند تضمین کنند که استانداردهای امداد رسانی بشردوستانه رعایت شده‌اند. با توجه به اهمیت موضوع جنسیت و دیگر موضوعات بین‌بخشی، تنوع منابع انسانی در تشکیل یک گروه باید مورد توجه قرار گیرد.

مشارکت افراد آسیب‌دیده از بحران - بعلاوه گروه‌های آسیب‌پذیری که در ذیل بیان خواهد شد - در نیازسنجی، توسعه، اجرا و نظارت بر پاسخ‌های طراحی شده باید به حداکثر برسد تا بتوان از مناسب بودن و کیفیت هر گونه پاسخی اطمینان حاصل نمود. توزیع نظام‌مند دانش و اطلاعات بین افرادی که در پاسخ‌گویی شرکت دارند اصل بنیادین دست‌یابی به درک مشترک از مشکلات و انجام هماهنگی‌های لازم بین سازمانی است.

رابطا با دیگر فصلها

مطالعه این فصل قبل از پرداختن به فصل‌های فنی دیگر از اهمیت زیادی برخوردار است.

آسیب پذیری ها و ظرفیت های جمعیت آسیب دیده از بحران

زنان، کودکان، افراد سالخورده، معلولین و افرادی که از ایدز (PLWH/A) رنج می برند، گروه هایی هستند که در شرایط بحرانی بیشتر از افراد دیگر در معرض خطر قرار دارند. در شرایط خاص، اصل گرایش های قومی، گرایش های مذهبی یا سیاسی، یا آوارگی نیز ممکن است باعث افزایش آسیب پذیری افراد شود. فهرست بیان شده، کامل و جامع نیست اما شامل گروه هایی است که اغلب شناسایی می شوند. برخی آسیب پذیری های خاص بر قابلیت تطبیق و نجات افراد در بحران تأثیر می گذارد بنابراین، افرادی که در معرض خطر قرار دارند باید در هر شرایط شناسایی شوند.

در تمام این کتاب راهنما، عبارت “گروه های آسیب پذیر” به گروه های فوق الذکر اطلاق می گردد. هنگامی که هر کدام از این گروه ها در خطر باشند، ممکن است که این خطر گروه های دیگر را نیز تهدید کند. بنابراین، هر گاه سخن از گروه های آسیب پذیر به میان می آید، افرادی که از این کتاب استفاده می کنند باید همه گروه های فوق را در نظر داشته باشند. این گروه ها باید تحت مراقبت ویژه قرار گرفته و با روش هایی بدور از تبعیض و بر اساس نیازهای خاصشان به آنها کمک شود. در عین حال، باید در نظر داشته باشیم که گروه های آسیب دیده از بحران دارای مهارت ها و ظرفیت های خاصی برای تطبیق با شرایط هستند که باید آنها را به رسمیت شناخته و حمایت نمود.

▪ حداقل استانداردها

استاندارد مشترک اول: مشارکت

جمعیت آسیب دیده باید در ارزیابی، طراحی، اجرا، نظارت و ارزیابی برنامه های امداد رسانی مشارکت فعال داشته باشد.

🔑 شاخص های کلیدی (که باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

- زنان و مردان جمعیت آسیب دیده و جوامع محلی گسترده تر، شامل گروه های آسیب پذیر، در همه مقاطع سنی، باید درباره برنامه های امداد رسانی اطلاعات دریافت نموده و در تمام مراحل پروژه به آنها فرصت اظهار نظر و ارایه پیشنهاد به سازمان امداد رسان داده شود (به نکته راهنمای شماره ۱ مراجعه کنید).
- اهداف و طرح مکتوب برنامه های امداد رسانی باید نیازها، نگرانی ها و ارزش های افراد آسیب دیده از بحران و بویژه گروه های آسیب پذیر را منعکس نموده و به حمایت بیشتر آنها کمک نماید (به نکات راهنمای شماره ۲-۱ مراجعه نمایید).
- نحوه برنامه ریزی باید به تدریجی باشد تا حداکثر استفاده از مهارت های ملی و ظرفیت ها به عمل آید (به نکات راهنمای شماره ۴-۳ مراجعه نمایید).

▪ نکات راهنما

۱. **حضور تمام گروه ها:** مشارکت افراد آسیب دیده از بحران در روند تصمیم گیری در کل چرخه پروژه (ارزیابی، طراحی، اجرا، پایش و ارزشیابی) به ما کمک می کند تا اطمینان حاصل نماییم که برنامه های امداد رسانی یکسان و مؤثر هستند. اقدامات لازم باید به عمل آید تا همه افراد اعم از گروه های آسیب پذیر و گروه های به حاشیه رانده شده به طور یکسان در برنامه های امداد رسانی حضور و مشارکت داشته باشند. مشارکت باید به گونه ای باشد که برنامه های طراحی شده باعث جلب همکاری افراد آسیب دیده از بحران شده و فرهنگ محلی را محترم داشته و باعث نقض حقوق افراد نشود. برنامه های امداد رسانی باید منعکس کننده استقلال افراد، خانواده ها و جوامع بوده و متضمن آن باشد که عوامل امنیتی حتماً مد نظر قرار می گیرند.

۲. **برقراری ارتباط و شفافیت:** دسترسی به اطلاعات و انتقال دانش بین افرادی که در امر امداد رسانی نقش دارند، اصل بنیادین دسترسی به درکی بهتر از مشکلات و آرایه کمک های هماهنگ می باشد. نتایج حاصل از ارزیابی باید دائماً در اختیار سازمان ها و افراد مسئول قرار گیرد. ساز و کارهایی باید در نظر گرفته شوند تا به مردم فرصت اظهار نظر درباره برنامه ها داده شود که این کار را می توان از طریق جلسات عمومی یا از طریق سازمان های جامعه مدنی انجام داد. برای افرادی که در منزل بستری هستند و یا از معلولیتی رنج می برند باید برنامه های خاصی تدوین شود.
۳. **ظرفیت محلی:** مشارکت در برنامه ها باید حس منزلت و امیدواری را در افراد تقویت نموده و مردم باید تشویق شوند تا به روش های مختلف در برنامه ها مشارکت نمایند. برنامه ها باید با توجه به ظرفیت های محلی طراحی شده و راهکارهای تطبیقی افراد محلی نباید نادیده انگاشته شوند.
۴. **پایداری طولانی مدت:** فواید طولانی مدت در طول دوره تقویت ظرفیت های محلی برای رویارویی با بحران شناسایی می شوند. برنامه های پاسخگویی در هنگام بحران باید حامی یا مکمل خدمات موجود و مؤسسات محلی بر اساس ساختار و طراحی و پایداری آنها پس از توقف کمک خارجی باشد. سازمان های دولتی محلی و ملی مسئولیت های بنیادینی در مقابل جوامع داشته و باید در زمان ممکن برای طراحی برنامه های طولانی مدت با آنها مشورت نمود.

استاندارد مشترک دوم : ارزیابی اولیه

ارزیابی باعث می شود درک درستی از شرایط بحرانی و تحلیل کامل و درست خطرات، منزلت، بهداشت و معاش داشته باشیم و با مشورت با مقامات مسئول تصمیم بگیریم که آیا نیازی به کمک خارجی وجود دارد و در صورت نیاز ماهیت پاسخ چگونه باید باشد.

شاخص های کلیدی (که باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

اطلاعات باید با روش های استاندارد جمع آوری و در اختیار قرار گیرد تا بواسطه آن بتوان وارد روند تصمیم گیری شفاف شد (به نکات راهنمای شماره ۶-۱ مراجعه نمایید).

- ارزیابی باید همه بخش های فنی (آب و بهداشت محیط، تغذیه، مواد غذایی، پناهگاه، بهداشت) و محیط های فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی را مد نظر قرار دهد (به نکته راهنمای ۷ مراجعه نمایید).

- ارزیابی با استفاده از روش های مشورتی، باید پاسخ های مقامات محلی و ملی و دیگر عاملان و سازمان ها را نیز بررسی نماید (به نکته راهنمای ۷ مراجعه نمایید).
  - ظرفیت ها و راهکارهای محلی برای رویارویی با بحران، هم در جمعیت آسیب دیده از بحران و هم در جمعیت های محلی اطراف باید شناسایی شوند (به نکته راهنمای ۸ مراجعه نمایید).
  - در زمان ممکن، اطلاعات جمع آوری شده باید بر اساس جنس و سن جدا شوند (به نکته راهنمای ۹ مراجعه نمایید).
  - ارزیابی باید با حفظ حقوق افراد آسیب دیده از بحران که در قانون بین المللی تشریح شده است، صورت پذیرد.
  - این ارزیابی باید مسئولیت مقامات مربوطه را در زمینه حمایت و کمک به جمعیت تحت کنترل آنها مشخص نماید و همچنین شرایطی فراهم آورد تا قانون ملی، استانداردها و رهنمودهایی که در مورد افراد آسیب دیده قابل اجرا هستند مطابق با قوانین بین المللی باشند.
  - ارزیابی شامل تحلیل میدان کار، عوامل تأثیر گذار بر امنیت و آسایش فردی افراد آسیب دیده و کارمندان سازمان های بشردوستانه می باشد (به نکته راهنمای شماره ۱۰ مراجعه نمایید).
  - آمار تقریبی افراد باید با همه منابع ممکن کنترل شده و نحوه جمع آوری این آمار بررسی گردد.
  - یافته های حاصل از این ارزیابی باید در اختیار بخش ها، مقامات محلی و ملی و نمایندگان افراد آسیب دیده از بحران قرار گیرد. پیشنهادات مبتنی بر نیاز به امداد رسانی خارجی و نحوه پاسخ گویی مؤثر می باشند که اینها به نوبه خود با راهکارهای خروج یا انتقال مرتبط هستند (به نکته راهنمای ۱۱ مراجعه نمایید).
- چک لیست ارزیابی هر یک از بخش ها در پایان هر بخش فنی ضمیمه می باشد.

▪ نکات راهنما

۱. **ارزیابی اولیه**: اساس ارایه هر گونه کمک فوری را تشکیل داده و مواردی را که نیاز به ارزیابی دقیق تری دارند شناسایی می کند. ارزیابی اولیه به همین جا خاتمه نمی یابد و باید آن را به عنوان گام اولیه در روند دایمی بازبینی و به روز کردن اطلاعات و به عنوان بخشی از روند نظارتی تلقی نمود، به ویژه زمانی که شرایط به سرعت تغییر یافته و یا زمانی که تغییرات چشمگیری مانند حرکت گروه بزرگی از مردم یا شیوع یک بیماری به وقوع می پیوندد. ممکن است مشورت دائم با همه گروه ها یا بخش ها در جامعه ممکن نباشد، در این صورت، باید در

گزارش ذکر شود که چه گروه هایی حذف شده اند و در اولین فرصت باید به آنها نیز مراجعه شود.

۲. **چک لیست:** با استفاده از این روش می توان اطمینان حاصل نمود که همه بخش ها مورد بررسی قرار گرفته و بعد از هر بخش فنی در این کتاب راهنما، چک لیست مربوط به آن بخش در ضمیمه آمده است. برای کسب اطلاعات بیشتر به ضمیمه ۱: منابع صفحه ۴۳ مراجعه نمایید.

۳. **زمان بندی:** ارزیابی اولیه باید بلافاصله پس از وقوع بحران و همگام با پاسخ گویی به هرگونه نیاز اساسی و ضروری انجام شود. لازم است گزارش در طول روز آماده شده و صورت نگارش و محتوای آن به گونه ای باشد که برنامه ریزان و تحلیل گران بتوانند به آسانی اولویت ها را شناسایی نموده و اطلاعات کافی برای طراحی یک برنامه مناسب را به دست آورند. در مراحل بعدی، باید ارزیابی دقیق تری برای شناسایی خلاها در امداد رسانی و تهیه اطلاعات بنیادین صورت گیرد.

۴. **گروه ارزیابی:** یک گروه متوازن از نظر جنسیتی، متشکل از مردم عادی و متخصصین فنی مربوطه و با شرح وظایف مشخص که با استفاده از روش های قابل قبول باعث جلب مشارکت جمعیت مورد هدف می شود، از نظر فرهنگی موجب بهبود کیفیت ارزیابی می گردد. دانش محلی و تجربه های پیشین از بحران های موجود در کشور یا منطقه نیز از اهمیت بسزایی برخوردار است.

۵. **جمع آوری اطلاعات:** قبل از شروع کار میدانی، اعضای گروه باید به طور کامل از اهداف، روش انجام ارزیابی و نقش خود آگاهی داشته و ترکیبی از روش های کمی و کیفی مطابق با شرایط موجود انتخاب کنند. برخی از افراد یا گروه ها ممکن است نتوانند به راحتی ارتباط برقرار نمایند بنابراین باید تدابیر خاصی برای جمع آوری اطلاعات حساس اتخاذ گردد. اطلاعات فردی به دست آمده باید حفظ شده و همواره سری نگاه داشته شوند. با کسب رضایت افراد، می توان اطلاعات مذکور را در اختیار بخش ها یا مؤسسات مناسب قرار داد. کارمندی که در شرایط جنگی فعالیت دارند باید آگاه باشند که اطلاعات جمع آوری شده آنها ممکن است از حساسیت بالایی برخوردار باشد، از آن سوء استفاده شود و یا قدرت اجرایی سازمان را به مخاطره اندازد.

۶. **منابع اطلاعاتی:** اطلاعات لازم برای تهیه گزارش ارزیابی را می توان از منابع اولیه شامل مشاهدات مستقیم و بحث با افراد کلیدی مانند کارمندان سازمان ها، مقامات محلی، رهبران جامعه مدنی (هر دو جنس)، افراد سالمند، کودکان، کارمندان بهداشت، معلمان، تاجران و دیگر عوامل مربوط و یا از منابع ثانویه مانند مکتوبات و گزارش های موجود (منتشر شده و منتشر نشده)، مطالب تاریخی موجود و داده های قبل از بحران به دست آورد. برنامه های آمادگی ملی

یا منطقه ای در هنگام بحران نیز از منابع مهم اطلاعاتی می باشد. مقایسه اطلاعات ثانویه با مشاهدات مستقیم و استدلال آنها، برای به حداقل رساندن غرض ورزی های احتمالی، بسیار مهم است. روش های به کار رفته برای جمع آوری اطلاعات و کاستی های موجود در اطلاعات به دست آمده باید به خوبی در گزارش بیان شوند تا بتوان تصویری واقعی از شرایط را در اذهان ترسیم نمود. گزارش این ارزیابی باید حاوی وظایف و پیشنهادات خاص بیان شده از طرف تمام گروه ها، به خصوص افرادی باشد که در گروه های آسیب پذیر هستند.

۷. **ارزیابی های چند بخشی:** ممکن است انجام یک ارزیابی چند بخشی در مراحل اولیه بحران امکان پذیر نباشد و باعث تأخیر در پاسخ گویی به نیازها در بخش های خاص شود. هنگامی که ارزیابی یک بخش صورت می گیرد، از طریق مشورت با دیگر عوامل و سازمان ها باید به ارتباط این بخش با بخش های دیگر و موضوعات گسترده تر زمینه ای و حمایتی نیز پرداخته شود.

۸. **ارتباط با جمعیت میزبان:** پیش بینی تسهیلات برای جمعیت آواره و حمایت از آنها ممکن است باعث آزرده گی جمعیت میزبان شود، خصوصاً در شرایطی که منابع موجود محدود بوده و باید بین افراد منتقل شده به محل تقسیم شود. برای به حداقل رساندن تنش ها، باید در زمان مناسب با جمعیت میزبان مشورت شود و در شرایط مقتضی نیز توسعه ساختارهای زیربنایی و خدمات برای جمعیت آواره باید باعث بهبود پایدار شرایط زندگی جمعیت میزبان گردد.

۹. **جداسازی اطلاعات:** این کار از چند جهت دارای اهمیت است، زیرا به افرادی که از این ارزیابی استفاده می کنند کمک می کند که درستی نتایج حاصل را کنترل کرده و به آنها امکان می دهد تا نتایج حاصل را با تحقیقات قبلی انجام شده در این منطقه مقایسه نمایند. علاوه بر سن، جنسیت، آسیب پذیری و غیره می توان اندازه متوسط خانوار و تعداد افراد یک خانواده را نیز به عنوان معیار جداسازی اطلاعاتی مورد استفاده قرار داد زیرا این کار باعث می شود که سازمان ها بتوانند پاسخ مناسب تری را طراحی نمایند. در مراحل اولیه بحران، جداسازی اطلاعات بر اساس سن و جنسیت ممکن است دشوار باشد. با این حال، مرگ و میر و ناتوانی کودکان زیر پنج سال را باید از همان ابتدا ثبت نمود زیرا این بخش از جمعیت اغلب بیشتر از همه در معرض خطر قرار دارند. با توجه به زمان و شرایط موجود، در صورت امکان، باید تلاش کرد تا اطلاعات را هر چه بیشتر جداسازی نمود تا تفاوت های موجود بر اساس سن، جنس و آسیب پذیری شناسایی شوند.

۱۰. **شرایط اساسی:** ارزیابی و تحلیل های بعدی باید موارد ساختاری، سیاسی، امنیتی، اقتصادی، جمعیت شناختی و محیطی را مد نظر قرار دهد. به همین ترتیب، هر گونه تغییر در

شرایط و ساختار اجتماعی جمعیت میزبان و آواره در ارتباط با مراحل قبل از بحران باید مورد توجه قرار گیرد.

۱۱. **بازگشت به شرایط طبیعی:** تحلیل و برنامه ریزی برای بازگشت به شرایط طبیعی در شرایط پس از بحران نیز باید بخشی از ارزیابی اولیه باشد زیرا امداد رسانی خارجی در صورتی که نتواند ساز و کارهای بقای جمعیت میزبان را مورد حمایت قرار دهد، ممکن است باعث کند شدن روند بهبود شود.

استاندارد مشترک سوم : پاسخ

پاسخ بشردوستانه در شرایطی مورد نیاز است که مقامات مربوطه قدرت و یا تمایلی به پاسخ گویی، حمایت و امداد رسانی به جمعیت تحت حاکمیت خود را نداشته باشند و ارزیابی و تحلیل نیز نشان می دهد که این نیازها پاسخ داده نشده اند.

شاخص های کلیدی (باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

- هنگامی که زندگی افراد به دلیل بحران در خطر است، اولویت برنامه ریزی باید برآورده کردن نیازهای حیاتی افراد باشد (به نکته راهنمای شماره ۱ مراجعه نمایید).
- برنامه ها و پروژه هایی طراحی شده اند که جمعیت آسیب دیده را حمایت نموده و زندگی آنها را بهبود بخشند تا جایی که به حداقل استانداردهای Sphere یا به حدی بالاتر از آن همانطور که در شاخص های کلیدی بیان شده است، برسند (به نکته راهنمای شماره ۲ مراجعه نمایید).
- باید بین افراد آسیب دیده یا افراد همکار در امر پاسخ گویی در بحران، تبادل اطلاعات و هماهنگی وجود داشته باشد. سازمان های بشردوست فعالیت های خود را بر اساس نیازها برنامه ریزی می کنند، تا جایی که مهارت ها و ظرفیت های آنها بتواند بیشترین تأثیر را بر برنامه های کلی امداد رسانی داشته باشد (به نکته راهنمای شماره ۳ مراجعه کنید).
- سازمان ها، برنامه ها و پروژه هایی را که نمی توانند نیازها را شناسایی کنند یا قادر نیستند حداقل استانداردها را رعایت نمایند و خلاهای موجود را اعلام می نمایند تا دیگران بتوانند کمک رسانی نمایند (به نکات راهنمای ۵-۴ مراجعه نمایید).
- در مناقشات، برنامه های امداد رسانی باید تأثیر پاسخگویی خود را بر روی پویایی شرایط بررسی نمایند (به نکته راهنمای شماره ۶ مراجعه نمایید).

▪ نکات راهنما

۱. **پاسخ گویی به نیازهای واقعی:** پاسخ های بشردوستانه باید به نحوی سازمان دهی شوند که بتوانند نیازهای ارزیابی شده را پاسخگو باشند. باید دقت شود موارد غیر ضروری که ممکن است در روند ارائه موارد ضروری اختلال ایجاد کنند، در مسیر ارائه خدمات قرار نگیرند.
۲. **رعایت حداقل استانداردها:** برنامه ها و پروژه های پاسخ گویی در بحران ها باید به نحوی طراحی شوند که خلاهای میان شرایط موجود زندگی و حداقل استانداردهای Sphere را بر طرف نمایند. بنابراین، باید بین نیازهای ضروری و نیازهای مزمّن یک جمعیت آسیب دیده تفاوت قایل شد. در بسیاری از موارد، نیازهای بشردوستانه و منابع لازم برای برآورده نمودن این نیازها، برای رساندن یک جامعه، ناحیه، منطقه یا حتی یک کشور به حداقل استانداردها بسیار فراتر از منابع موجود است. نمی توان انتظار داشت که یک سازمان به تنهایی بتواند این کار را انجام دهد و جوامع، همسایگان، دولت های میزبان، اهدا کنندگان مالی و دیگر سازمان های محلی و بین المللی همگی نقش بسیار مهمی را بر عهده دارند. برای بر طرف نمودن خلاهای مهم، باید بین کسانی که در امر پاسخگویی به بحران مشارکت دارند، هماهنگی وجود داشته باشد.
۳. **ظرفیت و مهارت:** در شرایطی که یک سازمان بسیار تخصصی بوده یا بر اساس منشور سازمانی متعهد به پاسخ گویی به یک نیاز (یا گروه) خاص باشد، این سازمان باید با استفاده از منابع و مهارت های خود تا حد امکان، بیشترین خدمات بشردوستانه را ارائه نماید. حتی در میان محدودیت های خاص مهارتی یا منشوری یک سازمان، احتمالاً نیازهای بشردوستانه کلی همواره فراتر از منابع سازمانی قرار دارد. در مواردی که یک سازمان، نیازها را فراتر از ظرفیت خود می یابد باید خلاهای موجود را به جامعه بشردوست در سطح گسترده تری اعلام نموده و در مواقع لازم به آنها کمک کند.
۴. **اعلام خلاهای موجود:** ضمن این که سازمان های بشردوست تمایل دارند موفقیت برنامه های خود و ارزشیابی های مثبت از ابتکارات در حال انجام را برای تصمیم گیری در مورد برنامه های آینده داشته باشند، باید آمادگی اعلام خلاهای ظرفیتی خود را نیز برای برآورده ساختن نیازهای اولیه داشته باشند.
۵. **توزیع اطلاعات:** سازمان هایی که نیازهای بسیار مهمی را شناسایی می کنند باید در اسرع وقت این نیازها را به جامعه امداد رسان در سطح وسیع اطلاع دهند تا سازمان هایی که منابع مناسب و ظرفیت لازم برای پاسخ گویی را دارند، قادر به آغاز امداد رسانی باشند. در جای مناسب باید با استفاده از مطالب موثق، استانداردها و روندهای خاصی اتخاذ گردد تا بتوان دیگران را نیز بسیج نمود که برای پاسخ گویی سریع تر و مؤثرتر اقدام نمایند. استفاده از چارچوب های

تحقیقاتی استاندارد و نکات راهنما مشترک بین دولت میزبان و سازمان ها در سطح کشوری می تواند در این زمینه کمک چشمگیری نماید.

۶. **به حداکثر رساندن تأثیرات مثبت و به حداقل رساندن خسارت ها:** درگیری و رقابت برای بدست آوردن منابع کمیاب اغلب باعث کاهش امنیت، سوء استفاده یا نامناسب شدن کمک ها، توزیع ناعادلانه یا تنوع بیش از حد کمک می شود. درک منبع و ماهیت درگیری کمک می کند تا کمک ها بدون هیچ گونه تبعیض توزیع شده و از تأثیرات منفی جلوگیری می نماید. در شرایط درگیری، بررسی عوامل، ساز و کارها، موضوعات و بافت درگیری باید قبل از طراحی برنامه صورت گیرد.

استاندارد مشترک چهارم : یافتن گروه هدف

کمک یا خدمات بشردوستانه بدون هیچ گونه تبعیضی و به طور عادلانه و بر اساس میزان آسیب پذیری و نیازهای افراد یا گروه های آسیب دیده از بحران بین آنها تقسیم می شود.

🔑 شاخص های کلیدی (باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

معیار یافتن گروه هدف باید بر اساس یک تحلیل جامع از میزان آسیب پذیری باشد (به نکته راهنمای شماره ۱ مراجعه نمایید).

- ساز و کار یافتن گروه هدف باید از طرف جمعیت آسیب دیده از بحران (بعلاوه نمایندگان گروه های آسیب پذیر) و دیگر عاملان قابل قبول باشد. معیار یافتن گروه هدف باید کاملاً مشخص و به طور گسترده ای منتشر گردد (به نکته راهنمای شماره ۲-۳ مراجعه نمایید).
- ساز و کار و معیارهای یافتن گروه هدف نباید وقار و امنیت افراد را به خطر انداخته یا اینکه باعث افزایش آسیب پذیری آنها نسبت به استثمار گردد (به نکته راهنمای شماره ۲-۳ مراجعه نمایید).
- نظام های توزیع باید طوری باشند که معیارهای یافتن گروه هدف در آنها رعایت شود و در زمان لازم، عمل مناسب با شرایط زمانی موجود صورت گیرد (به نکته راهنمای شماره ۴-۵ مراجعه نمایید).

▪ نکات راهنما

۱. **هدف از یافتن گروه هدف:** پاسخگویی به نیازهای آسیب پذیرترین افراد و کمک رسانی مؤثر برای به حداقل رساندن میزان وابستگی است.
۲. **ساز و کارهای یافتن گروه هدف:** راهی است که از آن طریق، کمک ها بدون تبعیض و بدون از هر گونه تمایز و بر اساس نیاز، در دسترس افراد قرار می گیرد. راه های ممکن شامل مخاطب قرار دادن در سطح جامعه محلی، مخاطب قرار دادن سطح اداری، مخاطب قرار دادن فردی و ترکیبی از همه این روش ها است. کارمندان سازمان ها باید در نظر داشته باشند که مخاطب قرار دادن به صورت فردی باعث حذف برخی گروه های آسیب پذیر می شود. در روند یافتن گروه هدف باید گروهی متشکل از نمایندگان زنان و مردان، دختران و پسران و نمایندگان گروه های آسیب پذیر در روند تصمیم گیری شرکت داشته باشند تا به این ترتیب اطمینان حاصل شود که جمعیت آسیب دیده از بحران مشورت شده و با تصمیمات گرفته شده موافق هستند. در شرایط درگیری، باید ماهیت و منبع درگیری را شناسایی نمود و اینکه این عوامل چگونه می توانند بر تصمیمات اداری و اجتماعی امداد رسانی به گروه هدف تأثیر بگذارند.
۳. **معیارهای گروه هدف:** مربوط به سطح یا میزان آسیب پذیری یک جامعه، خانواده یا فرد است که این آسیب پذیری نیز بر اساس خطراتی که بر اثر بحران بوجود آمده و ظرفیت تطبیق این افراد تعیین می گردد. ممکن است به صورت غیر عمد، با تعیین معیار و ساز و کار نادرست منزلت افراد نادیده گرفته شود، بنابراین باید اقدامات مناسبی برای پرهیز از این کار اتخاذ نمود. برخی نمونه ها عبارتند از:
  - ساختارهای اداری و مکانیزمهای هدفمند اجتماعی درباره دارایی فردی تحقیق می نماید. چنین سوالاتی ممکن است حمل بر فضولی شده و می تواند باعث پایمال شدن ساختارهای اجتماعی شود.
  - خانواده هایی که کودکانی دارند که از سوء تغذیه رنج می برند باید انتخاب شوند که شامل برنامه های غذایی خاص باشند. این کار ممکن است باعث پایمال شدن منزلت افراد شود زیرا ممکن است والدین کودکان خود را لاغر اندام نگاه دارند تا همواره جیره غذایی کمکی دریافت نمایند. این اتفاق ممکن است در زمان تهیه جیره های غذایی برای عموم نیز رخ دهد.
  - هنگامی که امداد رسانی از طریق گروه های محلی صورت می گیرد، افرادی که خارج از این نظام قرار می گیرند (مانند افراد آواره) ممکن است خارج از این نظام امداد رسانی قرار گیرند.

- زنان آواره، دختران و پسران ممکن است در معرض تهدید جنسی قرار گیرند.
- افرادی که از HIV/AIDS رنج می برند ممکن است که از طرف افراد دیگر به صورت لکه ننگ تلقی شوند. بنابراین در همه حال باید مسائل آنها سری نگاه داشته شود.

۴. **دسترسی و استفاده از تسهیلات و خدمات:** استفاده افراد از تسهیلات و اقلامی که برای آنها تهیه شده است ممکن است تحت تأثیر چندین عامل مانند دسترسی، امنیت، رضایت، کیفیت و اینکه آیا این اقلام مناسب نیازها و مطابق رسوم هست یا خیر، باشد. در شرایط درگیری های مسلحانه، یا بر اثر عواملی چون فساد، ارباب و استثمار (شامل استثمار جنسی) دسترسی به منابع ممکن است محدود باشد. در صورت امکان باید با موانع محدود کننده دسترسی افراد به منابع از طریق بسیج مردمی یا بازبینی و تغییر برنامه ها مبارزه نمود. مشورت با زنان، کودکان و دیگر گروه های آسیب پذیر، که محدودیت دسترسی به منابع برای آنها از دیگر گروه ها بیشتر است، قبل و در طول اجرای برنامه بسیار ضروری است.

۵. **نظارت بر مضمولین و افرادی که تحت پوشش قرار نگرفته اند:** هنگامی که یک نظام اتخاذ شده برای هدف قرار دادن افراد آسیب پذیر که بر اثر یک بحران در نیاز به سر می برند قادر به دسترسی به افراد آسیب پذیر نیست، افراد یا گروه ها می توانند سریعاً نیازهای ضروری را پوشش دهند. باید تدابیر مناسب برای اصلاح هدف یابی و نظام توزیع اندیشیده شود تا بتوان پوشش مؤثرتری مهیا نمود.

استاندارد مشترک پنجم : پایش

میزان تأثیر گذاری یک برنامه برای پاسخگویی به مشکلات شناسایی شده و تغییراتی که در بافت گسترده تر همواره به وقوع می پیوندند باید مورد پایش قرار گیرند که هدف از این کار بهبود برنامه ها یا ختم برنامه در صورت مقتضی است.

🔑 شاخص های کلیدی (باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

- اطلاعات جمع آوری شده برای پایش برای مدت کوتاه قابل استفاده می باشد. این اطلاعات به روشی دقیق، منطقی، منسجم، مستمر و شفاف ثبت و تحلیل شده و اطلاعات لازم برای برنامه های در حال اجرا را تهیه می نماید (به نکته راهنمای شماره ۲-۱ مراجعه نمایید).

- نظام های مستمري برای جمع آوری اطلاعات درباره هر کدام از بخش های فنی وجود داشته تا شاخص های مربوط به هر کدام از استانداردها کاملاً مد نظر قرار بگیرد.
- باید با زنان، کودکان و مردان همه گروه های آسیب دیده مشاوره مستمر صورت گیرد و آنها باید در فعالیت های مربوط به پایش نقش داشته باشند (به نکته راهنمای شماره ۳ مراجعه نمایید).
- باید نظامی وجود داشته باشد که همواره اطلاعات لازم بین برنامه های مختلف، گروه های آسیب دیده یک جمعیت خاص، مقامات محلی مربوطه، اهدا کنندگان مالی و دیگر عاملان تبادل گردد (به نکته راهنمای شماره ۴ مراجعه گردد).

▪ نکات راهنما

۱. **استفاده از اطلاعات پایش:** شرایط بحرانی بسیار ناپایدار و پویا می باشد. بنابراین، گرد آوری اطلاعات به صورت مستمر ضروری است تا برنامه های اجرا شده همواره در راستای شرایط و مؤثر باشند. پایش مستمر با مدیران این فرصت را می دهد تا اولویت ها را شناسایی نموده، مشکلات نوظهور را شناسایی نموده، گرایش ها و روند ها را دنبال نمایند، تأثیر پاسخ های خود را بشناسند و اصلاحاتی را در برنامه های خود انجام دهند. اطلاعات بدست آمده از پایش مستمر برنامه ها را می توان برای انجام بررسی ها، ارزشیابی و اهداف دیگر استفاده نمود. تحت برخی شرایط، ممکن است نیاز به تغییر راهکارها باشد تا بتوان تغییرات اساسی نیازها یا تغییرات حاصل در شرایط را پاسخ گفت.
۲. **استفاده و توزیع اطلاعات:** اطلاعات جمع آوری شده باید مستقیماً مربوط به برنامه های در حال اجرا باشد- به مفهوم دیگر این اطلاعات باید مفید بوده و به کار گرفته شود. اطلاعات باید ثبت شده و در صورت نیاز در اختیار بخش ها، دیگر سازمان ها و جمعیت آسیب دیده قرار گیرد. وسایل ارتباطی به کار گرفته شده (روش های توزیع اطلاعات، زبان و غیره) باید مناسب و قابل دسترسی برای گروه هدف باشد.
۳. **افرادی که در پایش نقش دارند:** افرادی که قادرند با استفاده از روش هایی که از نظر فرهنگی پذیرفته شده، خصوصاً افرادی که در زمینه مسایل جنسیتی و زبان تخصص دارند، اطلاعاتی از گروه های مختلف در جمعیت آسیب دیده جمع آوری نمایند، باید به همکاری دعوت شوند. برای انجام فعالیت های فرهنگی محلی افرادی که از نظر فرهنگی پذیرفته شده اند باید با زنان یا گروه های اقلیت به طور جداگانه مشورت کنند.

۴. **تبادل اطلاعات:** فعالیت های پیش و ارزشیابی باید با مشورت و هماهنگی با همه بخش ها صورت گیرد. برای مثال، در زمان اپیدمی وبا، اطلاعات باید دائماً با سازمان های مربوط به آب و بهداشت محیط و بهداشت تبادل گردد. ساز و کارهای هماهنگی مانند جلسات مستمر و استفاده از تابلوی اعلانات می تواند روند تبادل اطلاعات را تسهیل بخشد.

استاندارد مشترک ششم : ارزشیابی

روندی برای آزمایش فعالیت های بشردوستانه به طور نظام مند و بدور از هر گونه تبعیض باید وجود داشته باشند تا از درس های آموخته برای بهبود فعالیت ها و سیاست ها و ارتقا سطح پاسخگویی استفاده شود.

کلید (باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

- برنامه ها با توجه به اهداف تعیین شده و حداقل استانداردهای تعیین شده برای تعیین سطح تناسب، تأثیرگذاری، پوشش، انسجام و تأثیر بر روی جامعه آسیب دیده مورد ارزشیابی قرار می گیرند (به نکته راهنمای شماره ۱ مراجعه نمایید).
- ارزشیابی، دیدگاه ها و نظرات جامعه آسیب دیده و جامعه میزبان، در صورتی که دو جمعیت متفاوت باشند، را مدنظر قرار می دهد.
- جمع آوری اطلاعات برای اهداف ارزشیابی باید مستقل و بی طرف باشند.
- نتایج هر کدام از ارزشیابی ها باید در جهت بهبود فعالیت های آینده استفاده شود (به نکته راهنمای شماره ۲ مراجعه نمایید).

نکات راهنما

۱. **تعیین معیار:** ارزشیابی برنامه های امداد رسانی بشردوستانه کار آسانی نیست به این دلیل که یکی از ویژگی های بحران، تغییر سریع و سطح بالای ناپایداری است. روش های کیفیتی بیشتر می توانند پیچیدگی پاسخ های بحران را نشان دهند بنابراین افرادی که کار ارزشیابی برنامه ها را به عهده دارند باید آمادگی لازم را برای استفاده از روش های مختلف داشته و نتایج را با هم مقایسه نمایند تا بتوانند به نتایج ارزشمند دست یابند.
۲. **استفاده از اطلاعات:** ارزشیابی انجام شده باید به صورت یک گزارش مکتوب تهیه شده و برای رسیدن به شفافیت و پاسخگویی در اختیار همه قرار گیرد و باید از برنامه های اجرا شده و

تجربه سازمان های دیگر درس هایی را بیاموزیم و در جهت بهبود سیاست های بشردوستانه و فعالیت های آینده از آنها استفاده نمود.

استاندارد مشترک هفتم: دانش کارکنان و مسئولیت های آنها
کمک رسانها باید دارای قابلیت های لازم، نگرش ها و تجربیات کافی داشته باشند تا بتوانند برنامه های مؤثری را طراحی و اجرا نمایند.

🔑 شاخص های کلیدی (باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

- امداد رسان ها باید قابلیت های فنی مربوط به زمینه کاری خود را داشته و درباره فرهنگ و رسم و رسوم منطقه آگاهی کافی و تجربه فعالیت در بحران ها را داشته باشند. کارکنان باید با حقوق بشر و اصول بشردوستی آشنایی داشته باشند.
- کارکنان باید آگاهی لازم را درباره تنش های موجود و منابع درگیری موجود در بین جمعیت آسیب دیده از بحران و درگیری این گروه با جامعه میزبان را داشته باشند. آنها باید از مفهوم ارائه خدمات بشردوستانه آگاهی داشته و توجه خاصی به گروه های آسیب پذیر داشته باشند (به نکته راهنمای شماره ۱ مراجعه نمایید).
- کارمندان باید قدرت تشخیص هر گونه تعدی، تبعیض یا فعالیت های غیر قانونی را داشته و از چنین فعالیت هایی پرهیز کنند (به نکته راهنمای شماره ۲ مراجعه نمایید).

▪ نکات راهنما

۱. کارکنان باید آگاه باشند که در زمان بحران، خشونت و جرایم شامل تجاوز و دیگر اشکال خشونت علیه زنان، دختران و پسران به طور چشمگیری افزایش می یابد. ترس از اذیت و آزار و تجاوز، زنان را وادار می نماید تا با سربازان و یا مردانی که دارای مقام یا قدرت در منطقه هستند، همکاری نمایند. مردان جوان به اجبار به خدمت برده شده و وارد نیروهای رزمنده می شوند. کارکنان و همکاران منطقه ای در جستجوی خود برای یافتن موارد نقض حقوق بشر باید بدانند که چگونه به زنان، مردان و کودکان مراجعه نمایند و باید با نحوه رویکرد با افرادی که از تجاوز و خشونت جنسی نجات یافته اند برای مشاوره پزشکی و مراقبت های پزشکی یا پیشگیری آشنا باشند.

۲. کارکنان باید بفهمند که مسئولیت آنها برای داشتن کنترل بر روی مدیریت و تخصیص منابع ارزشمند در برنامه های پاسخگویی در بحران، آنها و دیگر افراد همکار را در شرایطی قرار

می دهد که نسبت به افراد دیگر از قدرت نسبی برخوردارند. کارکنان باید آگاه باشند می توان از این قدرت سوء استفاده نمود و یا به فساد کشید. کارکنان باید آگاه باشند که زنان و کودکان همواره وادار به نشان دادن رفتارهای تحقیر آمیز و استثمار گرانه می شوند. ارائه کمک های بشردوستانه نباید مستلزم فعالیت های جنسی باشد و کارکنان باید مراقب باشند که خود وارد چنین تبادلاتی نشوند. فعالیت هایی نیز مانند کار اجباری، استفاده از مواد مخدر یا قاچاق آن نیز ممنوع می باشند.

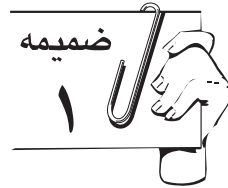
استاندارد مشترک هشتم : نظارت، مدیریت و حمایت از پرسنل
برای اجرای مؤثر برنامه های امداد رسانی بشردوستانه، امداد رسان ها باید مورد نظارت بوده و حمایت لازم را دریافت نمایند.

شاخص های کلیدی (باید همراه با نکات راهنما مطالعه شوند)

- مدیران در مقابل تصمیمات و تضمین امنیت مناسب و قبول قوانین و آیین رفتاری و همچنین حمایت کارمندان خود مسئول و پاسخ گو هستند (به نکته راهنمای شماره ۱ مراجعه نمایید).
- کارمندان فنی و بخش مدیریتی باید آموزش های لازم و تدارکات لازم را داشته باشند تا بتوانند مسئولیت های خود را به خوبی انجام دهند (به نکته راهنمای شماره ۲ مراجعه نمایید).
- کارمندانی که بر روی پروژه های خاصی کار می کنند باید هدف و روش انجام فعالیت های که از آنها انتظار می رود را درک کرده و درباره نحوه کارکرد خود بازخورد لازم را دریافت نمایند.
- همه کارمندان باید شرح وظایف مکتوب داشته باشند که حاوی خطوط گزارشی واضح بوده و به صورت دوره ای مورد ارزشیابی مکتوب قرار گیرند.
- همه کارمندان باید راهنمایی های لازم درباره بهداشت و امنیت منطقه و محیطی که باید در آن فعالیت نمایند را دریافت نمایند (به نکته راهنمای شماره ۳ مراجعه کنید).
- کارمندان باید آموزش ایمنی لازم را دریافت نمایند.
- باید نظام های ظرفیت سازی برای کارمندان وجود داشته و مورد پایش مستمر قرار گیرد (به نکته راهنمای شماره ۴-۵ مراجعه نمایید).
- ظرفیت سازمان های ملی و محلی باید در جهت رسیدن به پایداری طولانی مدت، ارتقا یابد.

▪ نکات راهنما

۱. **مدیران همه مقاطع** مسئولیت های ویژه ای برای تدوین یا حفظ نظام هایی که باعث ارتقا سطح اجرایی برنامه ها، سیاست های مربوطه و قبول قوانین و آیین رفتاری دارند. برخی از سازمان های بشردوستانه دارای آیین یا قوانین هستند که قوانین مربوط به مسائلی چون حمایت از کودکان یا سوء استفاده یا استثمار جنسی را در خود جای داده است. با توجه به اهمیت این قوانین، بسیاری از سازمان ها در نظر دارند آیین رفتاری مخصوص به سازمان خود را تدوین نمایند. پاسخگویی سطح مدیریتی در مقابل قبول چنین آیین های رفتاری، در جهت موفقیت آنها، نقش بسزایی دارد.
۲. **سازمان های بشردوست** باید اطمینان حاصل نمایند که کارکنانشان قبل از ورود به هر گونه فعالیت در شرایط بحرانی. شایستگی و دانش لازم را داشته و آموزش های لازم را دیده و آمادگی شروع کار را دارند. هنگام اعزام گروه های فوریتی، سازمان ها باید در نظر داشته باشند که تعداد زنان و مردان اعزامی در گروه و همچنین در بین داوطلبان متوازن باشد. برای اطمینان از اینکه کارکنان قادر به اجرای مسئولیت های خود هستند ممکن است لازم باشد که آموزش هایی به طور مستمر به آنها داده شود.
۳. **همه کارکنان** باید قبل از اعزام به منطقه و پس از رسیدن به منطقه، راهنمایی های بهداشتی و امنیتی لازم را دریافت نمایند. آنها باید قبل از اعزام (در صورت نیاز) واکسینه شده و پیشگیری از مالاریا صورت گیرد. در هنگام ورود، برای به حداقل رساندن خطرات امنیتی، آنها باید اطلاعات کافی را دریافت نمایند و همچنین در زمینه غذا و امنیت آب، پیشگیری از HIV/AIDS و دیگر بیماری های عفونی آندمیک، مراقبت های پزشکی موجود، سیاست های تخلیه پزشکی و روند آن و غرامت کارکنان مطلع شوند.
۴. **تلاش ویژه ای** باید در جهت ایجاد تنوع در سطوح مختلف یک سازمان صورت گیرد.
۵. **ظرفیت سازی** یک هدف عینی در دوره بازتوانی پس از بحران است. در طول بحران/مرحله امداد رسانی، در حد ممکن، باید ظرفیت سازی صورت گیرد، خصوصاً هنگامی که این مرحله طولانی شود.

○ منابع

ضمن تشکر فراوان از برنامه Forced Migration Online، مرکز مطالعات پناهندگان دانشگاه آکسفورد، بسیاری از این اسناد مجوز چاپ دریافت نموده و در سایت اینترنتی این کتاب به آدرس ذیل ثبت شده اند: <http://www.forcedmigration.org> <http://www.forcedmigration.org>

○ مشارکت

ALNAP Global Study: *Participation by Affected Populations in Humanitarian Action: Practitioner Handbook* (forthcoming).

<http://www.alnap.org>

<http://www.hapgeneva.org>

○ نیازسنجی و پاسخ

UNHCR, *Handbook for Emergencies* (2000). <http://www.unhcr.ch>
Field Operations Guidelines for Assessment and Response (FOG, 1998).

USAID. <http://www.info.usaid.gov/ofda>

Demographic Assessment Techniques in Complex Humanitarian Emergencies: Summary of a Workshop (2002).

<http://books.nap.edu/books/030908497/html>

Humanity Development Library: <http://humaninfo.org>

OCHA Humanitarian Information Centers:

<http://www.humanitarianinfo.org>

OCHA (1999), *Orientation Handbook on Complex Emergencies*. Office for the Coordination of Humanitarian Affairs. United Nations. New York.

Relief Web Humanitarian Library: <http://www.reliefweb.int/library>
Telford, J (1997), *Good Practice Review 5: Counting and Identification of Beneficiary Populations in Emergency Operations: Registration and its Alternatives*. Relief and Rehabilitation Network/Overseas Development Institute. London.

○ هدف یابی

Humanitarian Ethics in Disaster and War. IFRC, 2003.

<http://www.ifrc.org/publicat/wdr2003/chapter1.asp>

International Food Policy Research Institute Training Material, *Targeting: Principles and Practice*.

<http://www.reliefweb.int/training/ti1227.html>

Vincent, M, Refslund Sorensen, B. (eds.) (2001), *Caught Between Borders, Response Strategies of the Internally Displaced*. Norwegian Refugee Council.

International strategy for Disaster Reduction, *Countering Disasters, Targeting Vulnerability*. UN/ISDR, 2001. <http://www.unisdr.org>

○ پایش و ارزشیابی

ALNAP Annual Review (2001), *Humanitarian Action: Learning from Evaluation*. <http://www.alnap.org>

ALNAP Annual Review (2003), *Humanitarian Action: Improving Monitoring to Enhance Accountability and Learning*.

<http://www.alnap.org>

Guidance for Evaluation of Humanitarian Assistance in Complex Emergencies, (1999). Overseas Economic Cooperation for Development (OECD). Paris. <http://www.oecd.org/dac>

Manual for the Evaluation of Humanitarian Aid. European Community Humanitarian Office Evaluation Unit, Brussels, 2002.

<http://europa.eu.int>

○ کارکنان

The People in Aid Code of Good Practice in the Management and Support of Aid Personnel 2003. People in Aid. <http://peopleinaid.org>

○ کودکان

Action for the Rights of the Child (ARC). Save the Children Alliance And UNHCR, 1998.

Children Not Soldiers, Guidelines for Working with Child Soldiers and Children Associated with Fighting Forces. Save the Children.

Gosling , L and Edwards , M , *Toolkits – A Practical Guide to Planning , Monitoring, Evaluation and Impact Assessment.* Save the Children.

Inter- Agency Working Group on Unaccompanied and Separated Children, *Inter – Agency Guiding Principles on Unaccompanied and Separated Children* (forthcoming).

○ ناتوانی

<http://www.annenbergnwu.edu/pubs/disada/>

<http://www.fema.gov/rrr/assistf.shtm>

<http://www.redcross.org/services/disaster/beprepared/disability.pdf>

○ محیط

<http://www.benfieldhrc.org/disastersstudies/projects/REA>

Environment assessment resources for small-scale activities:

<http://www.encapafrika.org>

www.reliefweb.int/ochaunep

○ جنسیت

Beck, T and Stelcner, M (1996), *Guide to Gender- Sensitive Indicators*. Canadian International Development Agency (CIDA). Quebec.

Dugan, J, *Assessing the Opportunity for Sexual Violence against Women And Childrne in Refugee Camps*. Journal of Humanitarian Assistance , August 2000. <http://www.jha.ac/articles>

Enarson , E (2000) , *Gender and Natural Disasters* , Working Paper , In Focus Programme on Crisis Response and Reconstruction. ILO.

FAO, *Gender in Emergencies Annex: manujals, guidelines, major documents*: <http://www.fao.org>

FAO/WFP (2003), *Passport to Mainstreaming a Gender Perspective in Emergency Programmes*.

Gender and Disaster Network: <http://www.anglia.ac.uk>

Gender and Humanitarian Assistance Resource Kit: <http://www.reliefweb.int/library/GHARKit>

UNHCR, *Guidelines on the Protection of Refugee Women*.

UNICEF (1999), *Mainstreaming Gender in Unstable Environments*. <http://www.reliefweb.int/library>

○ ایدز HIV/AIDS

Holmes W (2003) , *Protecting the Future : HIV Prevention , Care , and Support Among Displaced and War- Affected Populations*. International Rescue Committee. Kumarian Press, New York.

Inter- Agency Field Mannual. Reproductive Health in Refugee Situation. UNHCR/WHO/UNFPA. Geneva, 1999.

Inter- Agency Standing Committee (IASC) on HIV/AIDS in Emergency Setting. *Guidelines for HIV/AIDS Interventions in Emergency Settings* (draft). IASC, 2003: 85. Geneva.

Family Health International (FHI) (2001), *HIV/AIDS Prevention and Care in Resource - Constrained Setting s: A Handbook for the Design and Management of Programs*. Virginia.

○ سالمندان

HelpAge International , *Older People in Disaster and Humanitarian Crises: Guidelines for Best Practice*. Available in English, French, Spanish, Portuguese. <http://www.helpage.org>

Madrid International Plan of Action on Ageing, Report of the Second World Assemble on Ageing , Madrid , 8 – 12 April 2002 , A / CONF. 197/9 Paragraphs 54- 56. <http://www.un.org>

UNHCR, *Policy on Older Refugees* (as endorsed at the 17th Meeting Of the Standing Committee February/March 2000). EC/50/SC/CRP.13

United Nations Principles for Older Persons. <http://www.un.org>

○ حمایت

Agenda for Protection. UNHCR. Geneva, 2002.

Frohardt, M, Paul, D and Minear, L (1999), *Protecting Human Rights: The Challenge to Humanitarian Organizations* . Occasional Paper 35, Thomas J. Watson Jr. Institute for International Studies , Brown University.

Growing the Sheltering Tree : Protecting Rights Through Humanitarian Action, Programmes and Practice Gathered from the Field. Inter- Agency Standing Committee, Geneva.

Protecting Refugees: A Field Guide for NGOs. UNHCR. Geneva, 1999

Stengthening Protection in War: A Search for Professional Standards.

ICRC. Geneva, 2001.

OCHA, *Protection of Civilians in Armed Conflict*.

http://www.reliefweb.int/ocha_ol/civilians/

فصل اول : حداقل استانداردهای مشترک در همه فصول

